

for Maribo Amts 3die Valgfreds (Chr. Pedersen) reiste Spørgsmaal om lignende Ulemper; som vare opstaaede i Lolland, idet et Dpland, som ligger i Nærheden af Sæxfjøbing, og som altid har faaet sin Post adresseret pr. Sæxfjøbing, ved de nu bestaaende Forhold var blevet afflaaret fra Sæxfjøbing saaledes, at Breve til dette Dpland, der adresseres til Sæxfjøbing, naar de komme til Sæxfjøbing, gaa tilbage igjen over Nyfjøbing, Nørre Alslev og til Guldborg, hvorfra de da distribueres. Dette er et uheldigt Forhold, som jeg tror bør gjøres til Gjenstand for en anden Ordning. Disse Drengepostbude, som ere omtalte i Anmærkningerne, og som den ærede Minister ogsaa kom til at tale om, at man skulde indføre, tror jeg er en meget uheldig Indretning, forsaavidt som man vil sætte den i Forbindelse med den militære Tjeneste. Der- ved griber man jo ind i andre Bestemmelser, hvor- efter især veltjente Næstve-Underofficerer have Afgang til visse Bestillinger, og disse Bestillingers Tal bliver derved saa ringe, at det virkelig ingen Betydning faaer. Jeg tror ogsaa, at det end yderligere er uheldigt, at man drager unge Mennesker ind i en saadan Virksomhed, idet de jo i den Alder rettest burde være henviste til at lære en eller anden Livsvirksomhed, som kunde komme dem tilgode i deres øvrige Liv, medens de herved vilde blive opdragne til en Gjerning, som ikke gjør dem fittet til Andet end til at bære Breve, hvoraf Følgen vil være, at disse Mennesker altid vilde blive henviste til at skulle forsyrges af Statskassen. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) omtalte Nødvendigheden af at oprette en Telegrafstation ved Julebjerg, men da den høitærede Formand mente, at dette Spørgsmaal ikke forelaa her, som rettest burde omtales under § 27, saa skal jeg ikke komme ind derpaa. Jeg vilde ellers have benyttet Leiligheden til at omtale Nødvendigheden af, at der oprettes en Telegrafstation ved Mullerup imellem Kallundborg og Korsør, hvor der kommer ikke saa Søfarende, og hvor der føles Trængsel til en Station, men paa Grund af den omtalte Formening fra den høitærede Formands Side skal jeg ikke omtale dette yderligere nu.

Judenrigsministeren (Lobjens): Det ærede Medlem var saa venlig at udtale den Formening, at Grunden til, at jeg ikke havde svaret paa visse Hensstillinger, som vare gjorte, var den, at jeg ikke havde hørt dem, eller at det i alt Fald var den, at jeg i saa kort Tid havde været Minister. Jeg kunde svare det ærede Medlem, at Grunden til, at han tror dette er den, at han endnu ikke har været Minister; thi alle de Ting, som det ærede Medlem har omtalt, have ærede Medlemmer, før de bragte dem frem her i Thinget, ikke een, men mangfoldige Gange talt med mig om forinden. Disse Sager ere gjentagne Gange bragte til min Kundskab af ærede Medlemmer

baade her i Salen og ovre i Ministeriet. Der er f. Ex. det ærede Medlem, som vil reise fra Larm til Veile; der er Julebjergshistorien; der er det ærede Medlem, som vil have Postgangen over Svinninge forandret; der er det ærede Medlem, som vil stige paa ved Herning; der er Masfer af disse Dnsler; og nu er Mullerup kommet til fra det ærede Medlems Side, som sidst talte. Jeg kjender dem alle, og jeg har hørt dem omtale her i Salen; men jeg vil spørge, om det vilde være rimeligt og passende, hvis jeg her ved 2den Behandling af Finantsloven vilde afgive bindende Erklæringer med Hensyn til Ting, hvorom jeg tidligere har talt med ærede Medlemmer? Min Forbaufelse over, at slige Spørgsmaal bringes offentlig frem her, fordi man vil give dem et vist Tryk, uagtet det er smaa administrative Spørgsmaal, der ved en Henvendelse til Ministeren kunde afvikles saa let som Noget, er ligesaa stor, som det ærede Medlem kan være over, at jeg ikke vil give Erklæringer, der nok tilsidst skulde foreholdes mig som Hensstillinger, der vare bragte frem her i Thinget, og som jeg skulde have den Godhed at efterkomme; thi saaledes opfattes jo nu slige Hensstillinger her i Salen.

Winther: Det er meget interessant at overvære disse Forhandlinger, der synes at have en vis pædagogisk Natur. Da jeg i gamle Dage har givet mig af med saadanne Ting, interessere de mig, hvad enten det nu er Kongespeilet eller en Ministers eller en Rigsdagsmands Opdragelse, der er bragt paa Bane. Mig forekommer det imidlertid, at den ærede Ministers Opmærksomhed for Medlemmerne maa være en lige saa fri Sag, som vor Opmærksomhed for, hvad ærede Medlemmer og den ærede Minister sige. Vi tage os jo undertiden den Frihed kun at høre med et halvt Ore, hvad vi ikke have Lykt til at høre, hvad der ikke interesserer os, eller navnlig hvad vi kjende i Forveien. Dette skal jeg imidlertid ikke indlade mig videre paa; men der er et Punkt, som jeg har begjæret Ordet for at omtale. Den ærede Minister har ment, det var urigtigt af Udvalget, at det havde gjort en Hensstilling med Hensyn til et Tillæg til Telegrafbudene paa den Maade, som stet er, da han troede, at Administrationen derved vilde blive undergraven, idet Disciplinen vilde blive svækket. Hvis jeg havde opfattet Sagen paa den Maade, vilde jeg aldrig have været med til at stille et saadant Forslag; men jeg opfattede den

Rettelte.